

Sygn. akt III RC 440/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 maja 2022 r.

Sąd Rejonowy w Toruniu III Wydział Rodzinny i Nieletnich w składzie:

Przewodniczący Sędzia Lidia Lenartowicz

Protokolant sekr. sądowy Marta Karwowska

po rozpoznaniu w dniu 12 maja 2022 r. w Toruniu

sprawy z powództwa: **D. Ł. (1)**

przeciwko: **A. M. (1)**

o: alimenty

I. zasądza od pozwanej A. M. (1) na rzecz powoda D. Ł. (1) rentę alimentacyjną w kwocie po 700 zł (siedemset złotych) miesięcznie, płatną do rąk powoda D. Ł. (1), poczynając od dnia 30.06.2021r., do dnia 15-ego każdego miesiąca z góry, z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat,

II. oddala powództwo w pozostałej części,

III. nie obciąża powoda kosztami sądowymi w części oddalonego powództwa,

IV. nie obciąża pozwanej kosztami sądowymi w sprawie,

V. wyrokowi w pkt I. nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt III RC 440/21

Uzasadnienie do wyroku Sądu Rejonowego w Toruniu z dnia

24 maja 2022r.

W dniu 30 czerwca 2021r. A. Ł. (1) działając w imieniu

mał. D. Ł. (1) wniósł do tutejszego sądu pozew o zasądzenie alimentów przeciwko pozwanej A. M. (1). Domagał się zasądzenia od

pozwanej alimentów w kwocie po 700 zł miesięcznie, poczynając od 16.03.2021r., płatnych na rachunek ojca dziecka do dnia 10-tego każdego miesiąca z góry. Ponadto wniósł o zasądzenie od pozwanej na rzecz małoletniego powoda kosztów procesowych.

W uzasadnieniu pozwu A. Ł. (1) wyjaśnił, iż mał. D. Ł. (1) urodził się (...) z nieformalnego związku (...). Od 16.03.2021r. mał. przebywa pod opieką swojego ojca. Ojciec mał. jest osobą bezrobotną, bez prawa do zasiłku. W dniu 16.03.2021r., po ponad 6-letniej izolacji penitencjarnej opuścił zakład karny. A. Ł. wskazał, iż po opuszczeniu zakładu karnego nie miał możliwości podjęcia pracy z uwagi na problemy psychiczne oraz konieczność zaopiekowania się mał. powodem, który miał problemy edukacyjne, a także (...) wymagające opieki (...).

Ojciec mał. wskazał, iż obecne koszty utrzymania syna wynoszą ok. 2.000 zł miesięcznie na które składają się:

1. czynsz i media – 370 zł,
2. wyżywienie – ok. 800 zł,
3. leki – ok. 150 zł,
4. środki czystości – ok. 120 zł,
5. odzież i obuwie – ok. 500 zł.

Do powyższej kwoty utrzymania mał. dochodzą także dodatkowe i okazjonalne wydatki, jak na przykład naprawa roweru, zakup telefonu, wyjazdy, wakacje.

W odpowiedzi na pozew z dnia 29.10.2021r. pozwana A. M. (1) wniosła o oddalenie powództwa w całości i o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanej kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

W uzasadnieniu odpowiedzi na pozew A. M. wskazała, iż razem z ojcem mał. uzgodniła, iż po opuszczeniu przez A. Ł. zakładu karnego małoletni zamieszka razem z ojcem aby ten mógł go lepiej poznać. Od momentu narodzin małoletniego, przez okres 10 lat A. Ł. przebywał w zakładzie karnym i nie uczestniczył w wychowaniu syna, natomiast przebywając na wolności załatwiał „swoje interesy”. W związku z czym przez prawie 17 lat A. M. wychowywała syna samodzielnie. Po opuszczeniu przez A. Ł. zakładu karnego, pozwana udostępniła mu nieodpłatnie swoje mieszkanie w którym zamieszkał wraz z synem. Jedyne koszty ponoszone przez ojca mał. powoda w związku z zajmowanym mieszkaniem to koszty zużytych mediów. Pozwana podkreśliła, iż gdyby wynajęła w/w mieszkanie to mogłaby z tego tytułu uzyskać kwotę 1.000-1.200 zł miesięcznie. Pozwana ma stały kontakt z synem, systematycznie się widują, chodzą na spacer, zakupy, posiłki, których koszty ponosi matka dziecka. Ponadto podczas spotkań przekazuje synowi drobne kwoty po 30-50 zł. A. M. wskazała, iż udostępnienie mał. i jego ojcu nieodpłatnie mieszkania stanowi wystarczający jej wkład w partycypowaniu w kosztach utrzymania syna.

Pozwana wskazała także, iż nigdy nie otrzymywała alimentów zasądzonych od A. Ł. na mał. syna w kwocie po 500 zł miesięcznie i z tego tytułu ojciec mał. posiada zadłużenie w wysokości przekraczającej 24.000 zł.

A. Ł. zatrudniona jest w firmie (...) A. B. na stanowisku sprzedawcy, z wynagrodzeniem w wysokości ok. 2.000 zł miesięcznie. Ponadto spłaca pożyczkę, której miesięczna rata wynosi 115 zł miesięcznie. Podkreśliła również, iż wobec A. Ł. toczą się obecnie postępowania karne, które mogą spowodować, iż A. Ł. po raz kolejny będzie odbywał wieloletnią karę pozbawienia wolności i to na niej ponownie spocznie ciężar utrzymania i wychowania syna.

Podczas rozprawy w dniu 17.12.2021r. A. Ł. w związku z rosnącą inflacją, rozszerzył swoje powództwo i wniósł o zasądzenie od dnia 01.01.2022r. kwoty alimentów w wysokości 750 zł miesięcznie na rzecz mał. D. Ł.. W jego ocenie, w związku ze wzrostem minimalnej wysokości wynagrodzenia o ok. 150 zł podwyższona kwota alimentów nie powinna stanowić dla pozwanej problemu. Pełnomocnik pozwanej wniósł o oddalenie powództwa w całości.

Na rozprawie w dniu 12.05.2022r. strony podtrzymały swoje stanowiska.

Sąd ustalił, co następuje:

D. Ł. (1) ur. (...) jest dzieckiem pochodzącym ze związku nieformalnego A. Ł. (1) i A. M. (1).

W dniu 16.03.2022r. D. Ł. ukończył (...) lat.

/dowód: odpis zupełny aktu urodzenia/

Powód D. Ł. (1) jest uczniem (...) klasy o profilu (...) Organizacji (...) w Zespole Szkół (...) w T.. Na zakup podręczników przeznaczył ponad 300 zł, na zakup przyborów szkolnych ok. 150-200 zł. Od babci otrzymał plecak szkolny. Do końca nauki w technikum pozostały mu jeszcze 2 lata.

Powód cierpi na (...), na którą przyjmuje leki, których koszt wynosi 50 zł miesięcznie. Pozostaje pod opieką lekarza (...). Posiada (...) – w tym roku zakupił (...) za kwotę ok. 300-350 zł. Ponadto cierpi na (...) i (...), w związku z czym kupuje specjalne (...) – koszt jednej pary do (...) (...) wynosi ok. 30-40 zł. W przeszłości, tj. ok 2 lata temu chorował na (...). Od maja/czerwca 2021r. chodzi na co tygodniowe wizyty u (...), których koszt wynosi 150 zł.

Uczęszczał na bezpłatny kurs barmański.

Początkowo D. Ł. mieszkał z matką, następnie od 3 lat mieszkał sam – matka przychodziła jedynie czasem do mieszkania posprzątać i zrobić obiad. Po wyprowadzce matki z mieszkania powodowi pomagała ciotka ze strony ojca, robiła zakupy. Po opuszczeniu zakładu karnego ojciec powoda zamieszkał z synem. Mieszkanie stanowi własność pozwanej. Powód wraz z ojcem uiszczają jedynie opłaty związane z mieszkaniem, tj. czynsz – 417 zł miesięcznie, telewizja – 69 zł miesięcznie, a także co dwa miesiące prąd – 100 zł.

D. Ł. jest w stałym kontakcie z matką, która na utrzymanie syna przeznacza ok. 100-150 zł miesięcznie. Kupuje synowi także prezenty na święta.

Powód wskazał, że jego miesięczne koszty utrzymania wynoszą ok. 2.000 zł. Odzież stara się kupować w sklepach z używaną odzieżą, miesięcznie przeznacza na to ok. 100-150 zł. Korzysta z biletu miesięcznego, którego koszt wynosi 44 zł.

W okresie od maja do czerwca 2021r. korzystał z korepetycji z matematyki. Łączna liczba zrealizowanych godzin wyniosła 37, koszt jednej godziny wynosił 45 zł.

Ojciec powoda A. Ł. ma (...) lat. W latach 2011-2012r. odbywał karę pozbawienia wolności, wcześniej w okresie 2005-2006r. przebywał na sankcjach. W okresie od 03.11.2014r. do 15.03.2021r. obywał karę pozbawienia wolności w związku ze skazaniem za (...). Po opuszczeniu zakładu karnego wprowadził się do mieszkania pozwanej, które zajmował ich syn. Pomógł synowi w jego (...), problemach (...)i problemach z edukacją. Razem zrobili także remont zajmowanego mieszkania. Pomagała im rodzina i bliscy. W ubiegłym roku zapisał syna na korepetycję z matematyki, aby ten mógł poprawić oceny.

Po opuszczeniu zakładu karnego zatrudniony był w firmie budowlano-remontowej, ale ze względu na pojawiające się u niego problemy zdrowotne od 29.04.2022r. przez okres 6 miesięcy przebywał na zwolnieniu lekarskim, otrzymując wówczas zasiłek chorobowy w wysokości 3.200 zł miesięcznie. Po tym czasie rozwiązał umowę o pracę za porozumieniem stron.

Obecnie zarejestrowany jest w Urzędzie Pracy bez prawa do zasiłku. Szkoli się na przedstawiciela handlowego firmy fotowoltaicznej.

Toczą się przeciwko niemu dwa postępowania karne. Jedne, decyzją Sądu Apelacyjnego w G. zostało przekazane do ponownego rozpatrzenia przez Sąd Okręgowy we W., natomiast drugie postępowanie jest aktualnie zawieszone.

Pozwana A. M. ma (...) lata. Od 12 lat jest właścicielką mieszkania przy ul. (...) w T. o powierzchni 43 m², składającego się z dwóch pokoi, zajmowanego aktualnie przez powoda i jego ojca. Mieszkanie zakupiła za środki pochodzące częściowo z darowizny, częściowo z kredytu. W kwietniu 2021r. pozwana zawarła z A. Ł. umowę bezpłatnego użyczenia w/w mieszkania, na okres 2-óch lat z możliwością trzymiesięcznego wypowiedzenia. Od 4 lat pozostaje w związku partnerskim z M. D.. Aktualnie pomieszkuje w mieszkaniu położonym przy ul. (...) w T., które stanowi własność jej partnera i w mieszkaniu przy ul. (...) w T..

A. M. pracuje w galerii (...) w T. na stanowisku sprzedawcy z wynagrodzeniem w wysokości 2.350 zł miesięcznie. Partner pozwanej prowadzi własną działalność gospodarczą w ramach której posiada swoje stoisko na targowisku oferujące dzinsy i z tego tytułu osiąga wynagrodzenie w wysokości ok. najniższego wynagrodzenia krajowego.

Opłaty związane z mieszkaniem położonym przy ul. (...) w T. wynoszą ok. 1.000 zł miesięcznie. Pozwana razem z partnerem dzielą się opłatami po połowie.

Pozwana posiada zadłużenie w Banku (...) – do spłaty pozostaje jej kwota ok. 5.000-7.000 zł. Miesięczna wysokość raty wynosi 400 zł. Posiada także zadłużenie w mieszkaniu przy ul. (...) w T. z tytułu nieuiszczenia czynszu, za okres 2-óch miesięcy, które spłaca w ratach po 100-150 zł miesięcznie.

Utrzymuje stały kontakt z synem, spotykają się raz, dwa razy w tygodniu. Podczas spotkań przekazuje synowi 30-40 zł, w skali miesiąca ok. 100-150 zł.

Dowód: - przesłuchanie powoda D. Ł. k. 112-113

- przesłuchanie ojca powoda A. Ł. k. 113-114
- przesłuchanie pozwanej k. 114-114v
- karta wynagrodzeń pozwanej k. 32
- zaświadczenie o dochodach pozwanej k. 33
- kartoteka finansowa pozwanej k. 34
- zaświadczenie o obsłudze kredytu/pożyczki k. 35
- odpis aktu notarialnego k. 36
- dokumentacja medyczna A. Ł. k. 52-53
- zaświadczenie o zarobkach A. Ł. k. 54
- opinia o uczniu k. 55
- zaświadczenie od (...) k. 56
- umowa użyczenia lokalu k. 59-60
- oświadczenie A. Ł. k. 61
- oświadczenia A. Ł. o kosztach utrzymania syna k. 66-72
- zaświadczenie o uczestnictwie w korepetycjach k. 73
- potwierdzenia operacji bankowych k. 74-86
- zaświadczenie ze szkoły k. 90
- dokumentacja fotograficzna k. 94

Sąd zważył, co następuje:

Sąd dał wiarę zeznaniom powoda D. Ł. (1), pozwanej A. M. (1) oraz ojca powoda A. Ł. (1) na okoliczność ustalenia uzasadnionych potrzeb D. Ł. (1), sytuacji materialnej i rodzinnej rodziców powoda oraz możliwości zarobkowych pozwanej.

Sąd przeprowadził ponadto dowód z dokumentów urzędowych przedłożonych przez strony, przyznając im tym samym walor wiarygodności.

Przechodząc do rozważań prawnych należy stwierdzić, iż podstawę

rozstrzygnięcia sądu odnośnie ustalenia obowiązku alimentacyjnego na rzecz D. Ł. (1) stanowią art. 133 § 1 krip i art. 135 krip.

Zgodnie z treścią art.133 § 1 krip – rodzice są zobowiązani do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie samodzielnie się utrzymać.

Natomiast art. 135 krip stanowi zaś, że zakres świadczeń alimentacyjnych zależy usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego.

Zgodnie z orzecznictwem Sądu Najwyższego określenie wysokości alimentów od każdego z rodziców na rzecz dziecka stanowi wypadkową usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego, zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego oraz wkładu osobistych starań rodzica o utrzymanie i wychowanie dziecka. (uzasadnienie uchwały Sądu Najwyższego z dnia 1 lipca 1974 r., III CZP 41/74, OSN CP 1975, nr 5, poz.76).

Do zakresu usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego będącego w niedostatku należy zaliczyć tylko takie potrzeby (materialne i niematerialne), których zaspokojenie jest konieczne do godziwej egzystencji uprawnionego.

Najszerzy zakres usprawiedliwionych potrzeb przysługuje dziecku, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie. Przyjmuje się, że zakres ten powinien być ustalony w ten sposób, aby w razie zaspokojenia potrzeb stopa życiowa dziecka była taka sama, jak stopa życiowa rodziców.

Zgodnie z utrwaloną w orzecznictwie zasadą dzieci mają prawo do równej stopy życiowej z rodzicami i to zarówno wtedy, gdy żyją z nimi wspólnie, jak i wtedy, gdy żyją oddzielnie. Oznacza to, iż rodzice powinni zapewnić dziecku warunki materialne odpowiadające tym, w jakich sami żyją. (uzasadnienie do IV uchwały SN z dnia 16 grudnia 1987 r.).

Pojęcia „usprawiedliwione potrzeby” oraz „możliwości zarobkowe i majątkowe” zostały szczegółowo omówione w uchwale Pełnego Składu Izby Cywilnej i Administracyjnej Sądu Najwyższego z dnia 16 grudnia 1987 r., III CZP 91/86, OSNP 1988, nr 4, poz. 42. W uchwale tej stwierdzono między innymi, że: Pojęcia usprawiedliwionych potrzeb nie można jednoznacznie zdefiniować, ponieważ nie ma jednego stałego kryterium odniesienia. Rodzaj i rozmiar tych potrzeb jest uzależniony od cech osoby uprawnionej oraz od splotu okoliczności natury społecznej i gospodarczej, w których osoba uprawniona się znajduje. Nie jest możliwe ustalenie katalogu usprawiedliwionych potrzeb podlegających zaspokojeniu w ramach obowiązku alimentacyjnego i odróżnienie ich od tych, które jako objaw zbytku lub z innych przyczyn nie powinny być uwzględnione. W każdym razie zakres obowiązku alimentacyjnego wyznaczać będą poszczególne sytuacje uprawnionego i zobowiązanego, konkretne warunki społeczno-ekonomiczne oraz cele i funkcje obowiązku alimentacyjnego. Dopiero na tym tle będzie można określić potrzeby życiowe - materialne i intelektualne uprawnionego.

Należy zaznaczyć, że obowiązek alimentacyjny rodziców wobec pełnoletniego dziecka wygasa z chwilą osiągnięcia samodzielności życiowej przez dziecko, co wiąże się z możliwością podjęcia pracy zarobkowej i osiągania własnymi siłami środków niezbędnych do swojego utrzymania.

W wyroku Sądu Najwyższego z dnia 14.11.1997r., sygn. akt III CKN 217/97 (Prokuratura i Prawo z 1998r., Nr 9, poz. 28) wskazano, iż: „Obowiązek alimentacyjny rodziców wobec dziecka stanowi uszczegółowienie ogólnego obowiązku "troszczenia się o fizyczny i duchowy rozwój dziecka" i należytego przygotowania go, odpowiednio

do jego uzdolnień, do pracy zawodowej (art. 96 krio). Obowiązek ten nie jest ograniczony przez żaden sztywny termin, a w szczególności - przez termin dojścia przez alimentowanego do pełnoletności. Nie jest także związany ze stopniem wykształcenia w tym sensie, że nie ustaje z chwilą osiągnięcia przez alimentowanego określonego stopnia podstawowego lub średniego wykształcenia. Jediną miarodajną okolicznością, od której zależy trwanie bądź ustanie tego obowiązku, jest to, czy dziecko może utrzymać się samodzielnie, przy czym przyjmuje się, że nie można tego oczekiwać od dziecka małoletniego. Z tej przyczyny w odniesieniu do dzieci, które osiągnęły pełnoletność, brać należy pod uwagę to, czy wykazują chęć dalszej nauki oraz czy osobiste zdolności i cechy charakteru pozwalają na rzeczywiste kontynuowanie nauki. Przeciwnie stanowisko prowadziłoby do zahamowywania, a co najmniej znacznego utrudniania dalszego rozwoju dziecka, a to przez pozbawianie go środków materialnych niezbędnych do kontynuowania nauki po osiągnięciu pełnoletności, pozostawałoby zatem w sprzeczności ze wspomnianym wyżej podstawowym obowiązkiem rodzicielskim.”

Analiza materiału procesowego zgromadzonego w niniejszej sprawie wskazuje, że w zakresie możliwości zarobkowych i majątkowych pozwanej znajduje się płacenie alimentów dla syna D. w wysokości po 700 zł miesięcznie, stosownie do zakresu usprawiedliwionych potrzeb osoby uprawnionej do alimentów.

Powód D. Ł. w dniu (...)ukończył (...) lat i jest uczniem (...) klasy o profilu (...) (...) w Zespole Szkół (...) w T.. Do zakończenia nauki w technikum pozostały mu jeszcze 2 lata.

Początkowo powód mieszkał z matką, a jego ojciec odbywał karę pozbawienia wolności z zakładzie karnym. Ojciec powoda A. Ł. (1) w dniu 15.05.2021r. zakończył odbywanie kary pozbawienia wolności i opuścił zakład karny. Wprowadził się do syna, który zajmował mieszkanie należące do pozwanej i otoczył go opieką. A. Ł. pomógł powodowi z problemami związanymi z edukacją, jego średnia ocen się poprawiła, a liczba nieusprawiedliwionych godzin zmalała z 369 za I semestr do 163 w drugim semestrze. Obecnie powód systematycznie realizuje obowiązek szkolny, a jego frekwencja na dzień 14.12.2021r. wynosi 87,7%. Ze względu na kontynuowanie nauki powód nie ma możliwości podjęcia pracy, która pozwoliłaby mu na pozyskanie niezbędnych środków na swoje utrzymanie. Potrzebuje także czasu na naukę i poprawienie ocen.

W okresie marzec-czerwiec 2021r. uczestniczył w (...). W związku z (...) przyjmuje leki i pozostaje pod opieką lekarza(...). Nosi także (...), co wiąże się z wydatkami, a także cierpi na (...) i (...), co wiąże się z koniecznością zakupu specjalnych (...)

Aktualnie powód razem z ojcem korzystają z mieszkania stanowiącego własność pozwanej, a położonego w T. przy ul. (...), na podstawie zawartej umowy bezpłatnego użyczenia lokalu. Okres trwania umowy został ustalony od 13.04.2021r. do 13.04.2023r. z możliwością wypowiedzenia umowy z zachowaniem trzymiesięcznego okresu wypowiedzenia. Zgodnie z § 6 w/w umowy, biorący do używania zobowiązuje się płacić jedynie czynsz administracyjny oraz opłaty eksploatacyjne. Biorący obciążony zostanie również kosztami napraw usterek, które powstały w trakcie użytkowania, a także ma prawo do dokonywania nakładów, które będą zwiększać wartość lokalu w zakresie przeprowadzenia kapitalnego remontu.

Powód ocenił koszty swojego utrzymania na ok. 2.000 zł miesięcznie.

Ojciec powoda A. Ł. po opuszczeniu zakładu karnego pracował w firmie remontowo-budowlanej, jednak ze względu na stan zdrowia rozwiązał umowę za porozumieniem stron. Obecnie pozostaje osobą bezrobotną, zarejestrowaną w Urzędzie Pracy bez prawa do zasiłku. Korzysta z pomocy rodziny. Szkoli się na przedstawiciela handlowego firmy fotowoltaicznej.

W przedmiotowej sprawie sąd zanalizował też sytuację materialną pozwanej A. M. (1). Pozwana zatrudniona jest w galerii (...) w T., na stanowisku sprzedawcy i z tego tytułu osiąga wynagrodzenie w kwocie ok. 2.350 zł miesięcznie. Pozostaje w związku partnerskim. Pomieszkuje w mieszkaniu partnera, z którym dzieli opłaty związane z mieszkaniem, a które wynoszą ok. 1.000 zł miesięcznie.

Pozwana w toku postępowania podnosiła argument, iż umożliwia nieodpłatnie synowi i jego ojcu mieszkanie położone przy ul. (...) w T. i stanowi to wystarczający wkład w partycypowaniu w kosztach utrzymania syna. Jednakże mimo użyczenia przez pozwaną powodowi i jego ojcu mieszkania, w ocenie Sądu pozwana A. M. powinna także przyczynić się do zaspokojenia podstawowych kosztów utrzymania syna. Obecnie powód i jego ojciec płacą tylko czynsz i opłaty eksploatacyjne co wpływa na obniżenie kosztów utrzymania powoda. W sytuacji kiedy powód nie korzystałby z nieodpłatnego używania mieszkania pozwanej – do jego kosztów utrzymania zaliczyć należałoby koszt wynajmu mieszkania, w związku z czym zwiększyłyby się jego koszty utrzymania, a tym samym udział pozwanej w tych kosztach. Powód pozostaje obecnie na wyłącznym utrzymaniu ojca, zaś obowiązkiem jego matki jest także partycypowanie w kosztach utrzymania dziecka, stosownie do swoich możliwości zarobkowych.

Mając powyższe okoliczności w pkt. I wyroku sąd zasądził od pozwanej A. M. (1) na rzecz powoda D. Ł. (1) alimenty w kwocie po 700 zł miesięcznie, płatne do rąk powoda, poczynając od dnia 30.06.2021r. do dnia 15 – ego każdego miesiąca z góry, z ustawowymi odsetkami w razie zwłoki w płatności każdej z rat.

W ocenie sądu alimenty w kwocie po 700 zł miesięcznie pozostają w możliwościach płatniczych pozwanej i powinny stanowić jej udział w kosztach utrzymania powoda.

W pkt. II wyroku oddalono powództwo w pozostałej części.

W pkt. III wyroku z uwagi na charakter sprawy nie obciążono powoda kosztami sądowymi w części oddalonego powództwa.

W pkt. IV wyroku na mocy art. 102 kpc nie obciążono pozwanej kosztami sądowymi w sprawie.

W pkt. V wyroku - wyrokowi w punkcie I wyroku nadano rygor natychmiastowej wykonalności.